

†

Geloof in de Heer, schenk hem uw vertrouwen!

Persoonlijke afscheidsgroet aan familie en nabestaanden als blijvend aandenken aan het overlijden van

Roger Van Belle,

echtgenoot van Monica Deleu,

geboren op 14 november 1927 en overleden op 26 augustus 2004.

Ere-Verificateur-Accountant Ministerie van Financiën (op rust)

Ridder in de Leopoldsorde en de Kroonorde

Legerdienst gedaan in 1946-1947 bij Sedichar te Luik (kolennijnen).

Lieve mensen,

Vooreerst wil ik mijn oprechte dank betuigen aan "moeder" Monique, mijn dierbare en zeer verdienstelijke echtgenote voor haar voortdurende liefdevolle zorgen en voorbeeldige medewerking. Vooral sedert een halsstarrige acute jicht mij onafgebroken te bed hield. Zij was een toonbeeld van de flinke, actieve huismoeder; gedreven door permanente bezorgdheid voor haar gezin, met zin voor kortate aanpak, nauwgezetheid, orde en netheid, vooral bij de opvoeding van de kinderen. Er heerste bij ons een praktische geest, echte familiariteit en volmaakte harmonie. Toegevend waar het kon, maar vastberaden als het moest!.

geestelijk welzijn. Daartoe heeft de liefde velerlei gedaanten: echtelijke liefde, ouderliefde, broederliefde, naastenliefde, beroeps-liefde, liefde voor God's schepping, de natuur, ons milieu! Tot zelfs een beetje eigenliefde...

Liefde is de innerlijke gesteldheid die ons uitnodigt om lief te zijn (voor elkaar).

Trouwens: liefde is mild, zij beloont onmiddellijk en overvloedig door innerlijke vreugde en tevredenheid. Haar werktuigen zijn vooral eerbied, verdraagzaamheid, hulpvaardigheid, begrip...

Ziezo, lieve mensen, treur maar niet te veel om mij. Ik had een gemotiveerd en actief leven, nu acht ik mijn taak volbracht. Tenslotte is ons aardse leven een doorreis: van God – onbewust – naar God – bewust. Daarenboven moeten de ouderen hun plaats ruimen voor de jongeren, nietwaar.

Dus: Vaart wel ende levet scone,

Wees gemotiveerd en moedig!

Roger wenst u alle liefde!

De familie dankt u voor uw gebed en bliken van medeleven.

Wij hebben veel gelukkige momenten beleefd!

Ook beste dank aan mijn kinderen en kleinkinderen voor de genegenheid en ware ouderliefde die zij allen steeds betoond hebben. Ook zij doen flink hun best... Ons gezin heeft immers altijd goed gefunctioneerd in volstrekte samenhang en onderling respect voor elkaar, met spontane bereidwillige medewerking en vooruitstrevende bezieling. Dit mag (nu) toch wel eens openbaar gezegd worden.

Ja, inderdaad was bij ons het beroemde versje van toepassing:

Daar alleen kan liefde wonen,

Daar alleen is 't leven zoet,

Waar men stil en ongedwongen,

Alles voor elkander doet!

Och ja, het leven verloopt nu eenmaal niet vlekkeloos, zoals wij het wel zouden wensen. Er zijn hoogten en laagten. Wij voelen ons niet altijd in prima conditie, soms ondervinden wij wel eens een tegenslag, wij krijgen niet altijd onze zin, en voelen ons dus een beetje gedupeerd...

Wij moeten ons af en toe inspannen om pijnlijke situaties te boven te komen of simpelweg te kunnen aanvaarden. Dan vooral hebben wij behoefte aan LIEFDE en genegenheid, want liefde is een wederzijdse wisselwerking tussen geven en krijgen. De bereidheid om zich ten dienste te stellen voor anderen, begaan te zijn met hun stoffelijk en

